

og denne Slutning er jo da rigtig nok. Der er da blevet spurgt: Hvis er Skylden? Nu skal jeg ikke gaa dybt ind paa det; det behøves vist ikke i denne Forhandling eller lige overfor Befolkningen, hverken til Høire eller til Venstre, thi udenfor de 7 Mænd, der have haft med den Sag at gjøre, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds bliver der ikke mange halve Sneje i Landet, der ere af anden Mening, end at vi staa i Grundlovsbrudet fra den 1ste April 1885 og staa der med begge Ben endnu. Men den Stilling, som Ministeriet indtog i denne Finantsperiode, kan maaske dog, naar vi til Oplysning deraf sætte en Del Talsammen, nærmere godtgjøre, hvorledes Reaktionen har søgt med Forsæt at komme udenfor Grundloven, fordi den ad den Veiente at kunne tumle baade Grundloven og Befolkningen, og ikke har gjort sig nogen-somhelst virkelig Umage for at blive indenfor Grundloven. Forberedelserne til den akute Krise, der indtraadte den 1ste April 1885, er jo allerede i den Henseende tydelige og klare. Vi behøve jo ikke at gaa tilbage til Reaktionenens Terminsmøde i 1884 for at se, hvad man der stillede op, hvilke Krav de da gjorde til en kraftnuesende Regjering, kraftnuesende mod Venstre og Grundloven, men vi kunne holde os til det, der foregik for vore Dine indenfor Rigsdagens Vægge, hvilket jo er bedre. I Midten af Marts eller noget tidligere foreslog jo Regjeringen at give den Bemyndigelse til at forvalte Staten ved en midlertidig Finantslov, om hvilken en af Grundlovens Forfattere, hvis Minde vi bevare i dyb Ærbødighed, og som dengang sad her i Thinget, sagde, at naar han saae paa det Forslag, fik han det Indtryk, som om En sagde til ham: „Du skal staa din Moder og spytte din Sæber i Dinene“. Forslaget blev da omgjort til den i 36 Aar i Forveien ved Sædvaneret gjældende Del af vor Forsatning, en midlertidig Finantslov, og som saadan tilbudt Landstthinget, men det forkastede den. Dette afholdt imidlertid ikke Folkethinget fra at gjøre endnu et Skridt, idet det paa den sidste Eftermiddag i Finantsaaret 1884—85 vedtog et Forslag til en midlertidig Finantslov af sædvanligt Indhold, og saa godmødig var dette Thing, at det gennem Ordføreren erklærede sig villigt til en Forhand-

ling om Forandringer i den gamle Form for denne Bevilling, en Form, hvorom der aldrig havde været Strid i 36 Aar mellem Rigsdagens Afdelinger indbyrdes eller mellem Rigsdagen og Regjeringen. Conseilspræsidenten gik med dette Forslag op i Landstthinget. Tiden var jo ikke til at faae Sagen trykt til Veiledning, men derfor have vore Ministre efter Grundloven deres Ret til at kunne møde frem i begge Thing og følge med deres Sager for at kunne veilede os, i Særdeleshed under saadanne Forhold, til den rette Forstaaelse af Tingenes Stilling. Men da man Kl. 2½ den 31te Marts 1885 der oppe rejste sig for at staa den sidste Redningsplanke for Loven, for Fortsættelse paa Lovens Grund, ihjel, havde den ærede Conseilspræsident ikke et eneste Ord at mæle mod det høie Landstthing for at blive indenfor Loven. Dagen forud, den 30te Marts, havde Ministeren modtaget en Skrivelse fra Fællesudvalget, hvori det gjorde ham opmærksom paa, at paa Grund af de mangehaande Stridspunkter, der var paa Finantsloven, vilde Tiden ikke kunne staa til for at blive færdig til den 1ste April. Der havde altsaa heri ligget særlig Anledning for Ministeren til at benytte Tirsdag Eftermiddag til at faae den midlertidige Finantslov istand og lade Paassen — vi stod umiddelbart ved Paassen — drive over og lade Fællesudvalget fortsætte og fuldende sit Arbejde. Man vilde imidlertid ikke, men var saa forhippet paa at faae afbrudt, at man allerede den 30te havde opnaaet kongelig Approbation paa, at Rigsdagen skulde sluttes den 1ste April. Det er enkelte Anthyndinger af den Hidseghed, hvormed man ønskede at komme ind i denne akute Krise og føre Landet ind i denne Fordærvelse. Det er det, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds nu søger at forsvare. — Angaaende selve Lovligheden af Regimentet for dette Finantsaar, er det i det Forhold overfor andre foreløbige Love af afgjørende Vigtighed at se, hvilken Betydning Forkastelsen af et ved privat Initiativ indbragt provisorisk Lovforslag har. Her har den i Virkeligheden mindre Betydning, fordi der eksisterer ingen Rettsregler før ligesaa lidt som efter Forkastelsen af et Finantsprovisorium. Forkastelsen har egentlig kun formel Betydning, fordi den ligesaa lidt er retsghibig Timen for som